

[Wamberg.]

Skriftlig begrundelse.

Rødovre børneværn har tilsidesat såvel den henstilling vedrørende Birgitte, som det i henhold til grundlovens § 71, stk. 7, nedsatte udvalg har givet i denne sag, som det pålæg ministeren — jfr. Folketingets Forhandlinger 1975-76 sp. 5716 — har givet dette børneværn vedrørende samme sag.

Der må efter min opfatelse skabes sikkerhed for, at henstillinger af denne art ikke kan tilsidesættes af noget børneværn eller efter 1. april 1976 af noget socialudvalg.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som det vil være hr. Wamberg bekendt, træffer de lokale myndigheder både efter den gældende børneforsorgslov og efter den bistandslov, der træder i kraft den 1. april 1976, på egen hånd en række afgørelser, hvor socialstyrelsen og socialministeriet ikke har mulighed for at gribe ind. I sådanne tilfælde kan de folkevalgte myndigheders afgørelser derfor ikke tilsidesættes gennem pålæg eller henstillinger meddelt af andre myndigheder eller udvalg med den virkning, at de bindes til at følge en bestemt fremgangsmåde eller træffe en bestemt afgørelse. Der kan i disse tilfælde netop kun være tale om henstillinger, det vil sige, at vedkommende børne- og ungdomsværns egen vurdering er afgørende for, om en henstilling følges.

Wamberg (FP):

Spørgsmålet, om en henstilling fra § 71-udvalget skal følges eller ikke, er jeg da ganske klar over at børneværnet suverænt afgør, men ministeren svarede jo her i folkettinget den 11. februar, at ministeren var enig i, at henstillinger fra § 71-udvalget til børneværn skulle efterkommes. Derfor undrer det mig, at ministeren i dag mener, at det helt er overladt til børneværnenes egen afgørelse.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg sagde her i folkettinget den 11. februar, at jeg gerne vil medgive hr. Wamberg, at jeg finder, det havde været rigtigt, om der havde været indkaldt til et møde, og at jeg ville gøre Rødovre børneværn opmærksom på det. Det, hr. Wamberg formentlig lægger heri, er, at vi skulle have pålagt Rødovre

børneværn noget. Det er ikke tilfældet. Jeg har tilkendegivet en opfattelse over for børneværnet, og det er den opfattelse, børneværnet selv kan tage stilling til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Bay (FP) til socialministeren:

„I anledning af, at jeg på min bopæl i Jylland har modtaget en overdådig reklame for Christiania underskrevet af en tilsyneladende privat person og samtidig har noteret mig, at denne tryksag er fremstillet af Koføeds skoles værkstedskursus, bedes ministeren oplyse, hvorvidt værkstedet fremstiller en sådan tryksag til favorpris og i bekræftende fald hvorfor.“

(Spm. nr. 344).

Bay (FP):

Jeg har på min bopæl, en time før fristen for indlevering af spørgsmål var udløbet, fået en formidabelt udstyret plakat som reklame for Christiania. Tilsyneladende er den af privat karakter, og den slags ting er jo selvfølgelig lovligt. Jeg har en dyb respekt for andres ret til at have en anden mening end den, jeg har.

Men når jeg stiller spørgsmålet til ministeren, så ligger det i, at jeg så, at det var trykt af Koføeds skole. Selv om Koføeds skole tidligere har stået som et monument for hjælpsomhed over for de svagere stillede i dette land, så har jeg indtrykket af, at det ligesom har forrykket sig, i samme takt som det offentlige har blandet sig. Derfor var jeg en lille smule mistænksom over for, om man trykte den slags, og jeg har derfor spurgt, om ministeren kan oplyse, om man har trykt til favorpris, og tilføjet: i bekræftende fald hvorfor.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til hr. Bays spørgsmål vil jeg gerne først sige: efter min mening kan det forhold, at en institution modtager tilskud fra socialministeriet ikke begrunde, at jeg skal kunne svare på alle spørgsmål om, hvad institutionen foretager sig. Jeg synes, at det havde været rimeligere i hvert fald i første omgang at rette spørgsmålet om, hvad Koføeds skoles værksted har krævet for et trykkearbejde, til skolen. Men jeg kan dog oplyse, at